

togodla tež žednogo wodawaniia tych grěchow, (dla kotaregož Jan dupjascho, Marc. 1, 4), daniž togo naspetnaroženiia nepoderbescho? take husna tež Jan, a jomu togodla welgi hoborascho a k Tesusu zascho: „Mě jo třeba, aby ja še dał wot tebe dupišch, a ty pschizosch ku mniio?“ Tesus da še togodla wot Jana dupišch, aby won ten Janowy amt zesczil a hopokasał, až Jan wot Boga posłany běšcho. Tesus da še dupišch, aby won nascho dupěne huswěschil, a tom šamem tu mož dał, až nam schytně psches jogo šinersch swarbowane dobytki, we tom dupěniu mogli šobu želone hordowasch, ako wot togo š. Pawoł (Rom. 8, 3) žějo: „Kač wele naš do Tesom Krista dupjonych jo, te šmy my do jogo šinerschi dupjone.“ Tesus da še dupišch, aby schytna pschawdosč, a schytno to dopolnōne hordowalo, zož we Božej raže wot naschogo humoženiia hobsamzone běšcho. Ša teju šameju Božej radu dejascho Tesus psches šwojo dupěne k šwojom šřednikojškem amtoju, a k naschom profejtoju, huschem mērschnikoju a kraloju šawne hustawjony hordowasch. Pscheto rowno ako my schytně k jadnom žywotu dupjone šmy (1. Cor. 12, 13), tak jo Kristus psches to dupěne š nomi jaden žywot a ta glowa togo šamego hordowal.

Pschi tom šamem Tesusowem dupěniu jo še ta šwěta Lšchojoscž šawila. A wot teje šameje zomy my něto dalej a wězej gronišch.

Ev. Matth. 3, 1—17.

We tych šamych dnach pał pschize Jan ten dupjał, a prałkowascho we tej žydowskej pušezine, a zascho: Žynšcho pokutu, pscheto to nebjaske kralejštwo jo še pschibližalo.

Pscheto won jo ten, wot kotaregož grōnōne jo wot Šaiaba